

at se på ændringer. Det betyder selvfølgelig ikke, at vi nødvendigvis synes, at hvert eneste punkt, som er kommet fra evalueringsinstituttet, er helt rigtigt, men i hvert fald synes vi, at de er glimrende udgangspunkter.

Når det drejer sig om pædagoguddannelsen, synes vi, som der også ligger i redegørelsen, at det er helt rigtigt, at praktikdelen skal være en ubetinget del af uddannelsesdelen, at det ikke er en arbejdsmarkedsdel, og at det derfor også er rigtigt at gøre det til en SU-del.

Dér er det så, som vi har haft en diskussion af tidligere, helt afgørende, at man så sikrer, når der skal en finansiering til, at man i disse tider, hvor man netop efter regeringens opfattelse skal spare i den offentlige sektor, ikke henter disse penge enten i uddannelsen eller i daginstitutionerne. Det er helt afgørende for os, at det er på den måde.

Men det ændrer ikke ved, at selve tanken om, at praktikdelen er en uddannelsesdel, er rigtig. Unge, der er i praktik, skal ikke bruges som billig arbejdskraft af arbejdsgiverne, i det her tilfælde kommuner og amter:

Kl. 15.50

Vi mener også, det er rigtigt, som man formulerer det i evalueringsinstituttet, at man i højere grad formulerer en fælles faglig kerne, og at man i den forbindelse tager udgangspunkt i serviceloven, når det drejer sig om pædagoguddannelsen, ligesom det også er vigtigt, at man i højere grad ser på nogle bestemte fælles træk ved uddannelserne, sådan at man ikke, som der er en tendens til i øjeblikket, har mange forskellige uddannelser, afhængigt af hvor vi er henne i landet.

Vi er også tilhængere af det, som der peges på i evalueringen, at man har en bedre og skal have en bedre vejlederuddannelse, og at man sikrer, at man alle steder, hvor der er praktiksteder, også har mennesker, der er i stand til at vejlede på en tilstrækkelig og god måde.

De toninger, som omtales i redegørelsen på side 27, er vi enige i er den virkelighed, vi har med at gøre. Man kan jo ikke komme uden om, når det drejer sig om pædagoguddannelsen, at det så er til ret forskelligartede ting. Det er ret forskelligt, om det er et barn på 3 år i en daginstitution, eller om det er bestemte typer af handicappede, om der er tale om børn eller unge, eller der er tale om voksne. Grunduddannelsen kan være rigtig for alle, men det er rigtigt også efter vores opfattelse, at man toner den.

Der er en bemærkning i redegørelsen om, at der er en sammenhæng mellem pædagoguddannelser og læreruddannelser, og at man også kunne bruge pædagoger til at undervise i folkeskolen. Vi advarer imod, at man overbetoner den del af det. Det er ligesom at føre diskussionen, som var i forbindelse med folkeskoleforhandlingerne, ind på en anden måde.

Når det drejer sig om læreruddannelsen, så er det jo vigtigt, inden man går i gang med at se på, hvilke ændringer der er behov for, også at se på, hvad det er, evalueringsinstituttet har sagt var problemerne.

Efter vores opfattelse er problemerne for det første, at de pædagogiske fag er for svage; for det andet, at de sociale og psykologiske problemstillinger, som lærerne står over for ude i folkeskolen, er lærerne ikke tilstrækkelig gode til at tackle; for det tredje, at specialpædagogikken som sådan også bør styrkes, og for det fjerde, at det er et problem, at vi har fire linjefag. I hvert fald kan vi se, at de studerende opfører sig, som om det er et problem, og de gør det på den måde, at de for nogles vedkommende vælger at tage et halvt år mere i deres uddannelse, og/eller at de også ved valg af linjefag tænker på, hvor belastende linjefagene kan være.

Derfor er det nødvendigt, når vi skal se på en ny læreruddannelse, også at se på den trængsel, som er i den nuværende læreruddannelse.

Når det drejer sig om den nye læreruddannelse, som vi vil sige er en revision af den eksisterende uddannelse – det er det, der er behov for, der er ikke tale om, at der er behov for en helt ny uddannelse – så er det nødvendigt, at man styrker de pædagogiske fag, at man styrker specialpædagogikken; det er en vigtig del af det.

Det er også vigtigt, at man forbedrer praktikken, og i den forbindelse synes vi, det er fornuftigt, som det har været fremme i den senere tids debat, at man i højere grad knytter de lærerstudierende til en bestemt skole og ligesom lærer skolens liv at kende, at man også betragter uddannelsen som lærer som værende ikkeafsluttet, når man er færdig med læreruddannelsen, men også indtænker muligheden af, at man fortsætter med en tilknytning til seminarier med henblik på, at der er nogle ting, som man får opfrisket, efter at man er kommet ud, og at der er nogle ting, man får understøttet, efter at man er kommet ud.

Det kunne så betyde, at læreruddannelsen stadig væk kan klares inden for 4 år, men altså at man helt åbent ser i øjnene, at der er brug for, at